

A Fővárosi Ítéletábrla a **felperesi ügygondnok neve** ügygondnok (fél címe 2) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Lantos Ügyvédi Iroda (fél címe 1 ügyintéző: dr. Lantos Bálint ügyvéd) által képviselt Heves Megyei Bűntetés-végrehajtási Intézet (I.rendű alperes címe) I. rendű alperes, a személyesen eljár dr. II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) III. rendű és dr. III.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) IV. rendű alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt és kártérítés megfizetése iránt indult perében a Balassagyarmati Törvényszék 2014. február 5. napján meghozott 21.P.20.565/2012/61. számú ítélete ellen a felperes részéről 62. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 5.000 (ötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A felperest képviselő ügygondnok munkadíját 5.000 (ötezer) forint + áfa összegben állapítja meg. Az ügygondnok díját és a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében kérte, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az I., III. és IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 2.000.000 forint megfizetésére.

Az I., III. és IV. rendű alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 48.220 forint, a IV. rendű alperesnek 9.974 forint perköltséget. A felperes ügygondnokának munkadíját 38.100 forintban állapította meg, amelyet az állam visel. Rendelkezett arról, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresi a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy az ügygondnoki díjat utalja ki az ügygondnok részére. A le nem rótt kereseti illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Ítéletének indokolásában idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 75. § (1) bekezdését, 76. §-át, a 84. § (1) bekezdés e) pontját, 339. § (1) bekezdését, a 349. § (1) bekezdését és a 355. § (1) és (4) bekezdéseit. Megállapította, hogy a felperes nem bizonyította azt az állítását, hogy az I. rendű alperes a felperes fogvatartása során nem az előírásoknak megfelelően járt el. Az I. rendű alperes által 2011. június 10-én kiszabott öt nap

magánelzárással szemben a felperes fellebbezéssel élt, a bíróság a fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezte, és a felperes a fenyítést nem kezdte meg. A jogorvoslat ezáltal alkalmas volt a kár elhárítására, hiszen a felperes a kiszabott fenyítést nem töltötte le, a kereset ebből az okból sem alapos az I. rendű alperessel szemben. Megállapította, hogy a III.- IV. rendű alperesek a szakvéleményük elkészítésénél a szakmai előírások betartásával jártak el, feladatuk az volt, hogy a felperes beszámítási képességét véleményezzék a bűncselekmény elkövetésének időpontjában. Kiemelte, hogy a beszámítási képesség nem általános képesség, hanem mindig egy meghatározott cselekményre nézve állapítható meg, így helytállóan hivatkoztak a III.-IV. rendű alperesek arra, hogy a többi szakvéleménnyel szemben az ellentmondás látszólagos, hiszen a beszámítási képességet mindig egy adott cselekmény időpontjára vonatkoztatottan kell vizsgálni. Erre tekintettel az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Szombathelyi Intézetéről készített szakvélemény megállapításai sem cáfolják a III., IV. rendű alperesek megállapításait. A beszámítási képességet mindig az adott cselekmény függvényében kell vizsgálni. A szakvélemény tehát a személyiségi jogsértést nem alapozza meg. A szombathelyi intézet részéről eljáró szakértők tanúkénti kihallgatását mint szükségtelent mellőzte.

A felperes az ügygondnok útján benyújtott fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a kereset teljesítését kérte azzal, hogy a fellebbezés részletes indokait nyolc napon belül előadja.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, míg a III. és IV. rendű alperesek a másodfokú tárgyalás berekesztéséig fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban:Pp.) 228. § (4) bekezdése szerint jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért a másodfokú bíróság az ítéletet egészében bírálta felül.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetéseivel a másodfokú bíróság is egyetértett.

A felperes a fellebbezés részletes indokolását az általa vállalt határidőn belül nem terjesztette elő, a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg, így azt sem adta elő, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását milyen okból kéri. Mindezekre tekintettel semmilyen jogszabályi alapja nem volt a megfelelően megállapított tényállásból levont helytálló jogi következtetésen alapuló elsőfokú ítélet megváltoztatásának, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - visszautalva a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokaira - a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése értelmében köteles az I. rendű alperes ügyvédi munkadíjban felmerült másodfokú perköltségét megfizetni, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdésében foglalt összeghez képest, a (6) bekezdés alapján a kifejtett tevékenységgel arányosan mérsékelte. A felperes személyes költségmentessége folytán a másodfokú eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli, míg a felperes részére kirendelt ügygondnok munkadíját a másodfokú bíróság az elvégzett tevékenységgel arányban állóan állapította meg.

Budapest, 2015. május 19.

. Hőbl Katalin s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bleier Judit s.k.
előadó bíró

Egriné dr. Salamon Emma s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: